

роветѣ, откупва ги юнакѣтъ, невѣстата плаче на двора и нарежда жаловни стихове на баща си, майка си, братията си, сестритѣ си, всѣкому отдѣлно. Въ това врѣме гайдата свири особенна пиеса на много жаленъ гласъ. Невѣстата качватъ на конь, привързанъ съ бѣла кърпа прѣзъ врата, трѣгватъ и пѣснопрѣикитѣ запѣватъ нарочната за тоя случай пѣсенъ :

«Приваляй, Русу, проваляй!
И назади се обръщай,
Майци ти нарочай» и пр.

Походѣтъ върви съ гайда, викотъ и гърмение на пушки. Цѣлото село се носи. Моминитѣ, които ще съпровождатъ момата и ще я вардѣтъ дори до вѣнчанъето, въ пхтя пѣйтъ пѣсенъта!

„Русу мала моме!
Щу си юникнала
И юклала са си“ и пр.

Проварници. Като трѣгне походѣтъ отъ невѣстата двама или трима отъ юнакови отиватъ по напрѣдъ у юнаковата кѣща, да приготватъ посрѣщанъето. Тѣзи, които отиватъ по напрѣдъ, казватъ се *проварници*.

Невѣстата водѣтъ не прѣзъ сѣщия пхтъ отъ гдѣто бѣха дошли сватовеѣ. Като я отведѣтъ въ новий ѣ домъ, посрѣщатъ я роднинитѣ ѣ и дѣдото (на юнака бащата), или, ако нѣма такъвъ, старий сватъ я посрѣща и сваля отъ конѣтъ. Невѣстата полюбва дѣдото му и бабетохи рѣка и колѣно, а на другитѣ роднини само рѣка. Като полюби рѣка на всички, невѣстата закланва се и пѣснопойкитѣ запѣйтъ пѣсенъта:

«Та и весели се гиди, Да та изменява
Юнакова мале, Лѣте ютъ пекуве
Че си ти водими Зиме отъ студове.»
Млада изменница

Кумѣтъ или кумицата завожда невѣстата вътрѣ прѣзъ послано по дюшемето и скалата (стълбата, мердевеня) бѣло платно. Една жена напрѣдъ постила платното, а друга върви слѣдъ невѣстата, та го сбира и свива.

Сватовеѣ (които сѣ ходили у момини и довѣли невѣстата) и моминитѣ (които сѣ дошли отъ страна на моминитѣ родители да съпровождатъ невѣстата и да я пазѣтъ до вѣнчанъето), ядѣтъ, пиятъ и се веселѣтъ. Гайдата свири цѣла нощъ.